

ผลกระทบต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
เนื่องจากการกำหนดตำแหน่งครั้งสำคัญของ ก.ตร. ที่กำลังเกิดขึ้น

.....

พลตำรวจเอก วงศ มณีรินทร์

ประธานคณะกรรมการเสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิต
และทรัพย์สินของประชาชน

ความสำคัญของพนักงานสอบสวน

ตามกฎหมายไทยพนักงานสอบสวนในสวนของตำรวจ คือ ข้าราชการตำรวจยศร้อยตำรวจตรีขึ้นไป ที่ดำรงตำแหน่งที่มีหน้าที่สอบสวนคดีอาญา และตามเจตนารมณ์ของกฎหมายเช่นเดียวกันผู้ที่มิฐานะเป็นพนักงานสอบสวนจะต้องเป็นผู้มีหน้าที่บริหารคดี เพื่อรวบรวมพยานหลักฐานในอันที่จะพิสูจน์ว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิด ติดตามจับกุมผู้กระทำความผิดมาให้ได้และนำขึ้นพิสูจน์ความผิดชั้นศาล มีระเบียบให้ติดตามคดีจนเสร็จสิ้นแล้วนำผลมาใส่ในสารบบคดีของหน่วย การทำสำนวนการสอบสวนเป็นเพียงส่วนหนึ่งของงานสอบสวนเป็นงานเอกสารการบันทึกพยานหลักฐานที่พนักงานสอบสวนรวบรวมมาได้ แล้วรายงานพร้อมความเห็นในหน้าที่พนักงานสอบสวนในคดีนั้นๆ เมื่อการสอบสวนเสร็จสิ้น พนักงานสอบสวนจึงเป็นผู้ที่สำคัญยิ่งต่อกระบวนการยุติธรรม ต้องปฏิบัติหน้าที่อย่างมีคุณธรรม เสียสละ เสียงภัย ทุ่มเทไม่หวั่นไหวต่อความยากลำบากในการเผชิญกับคนร้ายเพื่อสังคมรู้สึกเห็นอกเห็นใจ และเข้าช่วยเหลือผู้ถูกละเมิดสิทธิจนบรรเทาความเดือดร้อนให้ได้มากที่สุด บทบาทเช่นนี้จะเป็นสากลแทบทุกประเทศในโลกมากน้อยต่างกันไป แต่ในปัจจุบันพนักงานสอบสวนของไทยมีระเบียบให้ทำหน้าที่แตกต่างจากพนักงานสอบสวนในอดีต และได้ทิ้งงานหลักไปทำงานรองจนน่าจะถือว่าทำงานไม่ตรงตามเจตนารมณ์ของกฎหมายไทย

การดูแลพนักงานสอบสวน

การดูแลพนักงานสอบสวนควบคู่กับการดูแลสังคมเป็นสิ่งที่พึงปฏิบัติอย่างยิ่ง แต่วิธีการดูแลพนักงานสอบสวนของตำรวจไทยล่าช้าไม่สมฐานะ แต่ ตร. จะดูแลครั้งนี้ก็น่าจะไม่ถูกหลักการ และจะส่งผลกระทบต่อสังคมยิ่ง ในพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ การดูแลพนักงานสอบสวน โดยการกำหนดระบบตำแหน่งพนักงานสอบสวนเป็นลักษณะตำแหน่งทางวิชาการ ปรับเพิ่มลดได้จาก รอง สว.-รอง ผบ.ก. และกำหนดค่าตอบแทนให้สูงขึ้น แต่สำนักงานตำรวจแห่งชาติและคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ก็ยังมีได้ดำเนินการวิเคราะห์และกำหนดตำแหน่งให้แล้วเสร็จ พนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาจะต้องปรับเข้าระบบตำแหน่งแบบนี้หมดหรือไม่ยังไม่ได้ตัดสินใจ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้มีคณะทำงานทำการวิเคราะห์และกำหนดตำแหน่งพนักงานสอบสวนพร้อมปรับปรุงสถานีตำรวจให้เหมาะสมกับระบบตำแหน่ง สถานภาพอาชญากรรมปัจจุบัน ได้ทำการศึกษาและสรุปผลเสนอ ตร. ต่อมา ตร. ได้นำเสนออนุ ก.ตร. เกี่ยวกับตำแหน่งเห็นชอบในหลักการแล้ว แต่ ตร. ไม่เสนอต่อ ก.ตร. เพื่ออนุมัติในขั้นตอนสุดท้าย อาจเพราะมีผู้เห็นแย้งว่าต้องปรับตำแหน่งพนักงานสอบสวนทุกตำแหน่ง ในสถานีตำรวจเข้าสู่ระบบนี้ มิฉะนั้นจะขัดต่อพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ จนกระทั่งมีพนักงานสอบสวนกลุ่มหนึ่งประมาณ ๒๐๐ กว่านาย ร้องต่อศาลปกครองจนศาลมีคำสั่งให้ดำเนินการตามกฎหมายโดยเร็วและมีกำหนดเวลา ขณะนี้ ตร. ได้ตั้งคณะทำงานขึ้นทำการวิเคราะห์เสนอเรื่องต่อ ก.ตร. แล้ว

ข้อพิจารณา

การที่คณะทำงานดังกล่าวเสนอปรับตำแหน่งพนักงานสอบสวนในสถานีตำรวจหรือแผนกเป็นตำแหน่งทางวิชาการ (ผู้สอน) ทั้งหมดน่าจะมีหลักการประการแรกว่า พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ บังคับให้ปรับเข้าสู่ระบบนี้ทั้งหมด หรือหากไม่ใช่หลักการแรกก็คงมีหลักการว่า “หากปรับเป็นระบบนี้ในสถานีตำรวจหรือแผนกแล้วประสิทธิภาพการสอบสวนจะดีขึ้นเหมาะสมตามปริมาณและคุณภาพงาน”

ข้าพเจ้ามีความเห็นแย้งทั้งสองหลักการ ดังนี้

๑. พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ บังคับตำแหน่งที่เป็นพนักงานสอบสวนทุกตำแหน่งต้องปรับเข้าสู่ระบบนี้หรือไม่

ข้าพเจ้ามีความเห็นว่า มิได้บังคับเพราะหากบังคับเช่นนั้นก็ต้องปรับตำแหน่งที่มีอำนาจสอบสวน เช่น ผบ.ตร. ผบช.ภ. ๑-๕ ผบช.น. ผบช.ก. ผบ.ก.จังหวัดต่างๆ ผกก.สถานี สว. รอง สว. เข้าสู่ระบบนี้ หากไม่ปรับตำแหน่ง ผบ.ตร. และตำแหน่งที่เหลือข้างต้นก็จะไม่มีฐานะเป็นพนักงานสอบสวนอีกต่อไป แต่การวิเคราะห์ของคณะทำงานของ ตร. ในครั้งนี้คล้ายกับจะถือว่าตำแหน่งที่ทำหน้าที่พนักงานสอบสวนทุกตำแหน่งต้องปรับเข้าสู่ระบบนี้ เพราะพนักงานสอบสวนทั้งหมดทุกสถานีปรับหมด ซึ่งต่อไป

หากมีการโอนงานผู้ทำหน้าที่สอบสวนที่กำหนดใหม่ไปขึ้นส่วนราชการอื่น ตร. ก็จะไม่มีการมอบหมายงานสอบสวนเหลืออีกต่อไป และจะหมดอำนาจสอบสวนไปโดยปริยาย เข้าทางของคนที่มีความคิดจะแบ่งงานสอบสวนไปจากตำรวจ นอกจากนี้ยังมีตำรวจบางกลุ่มพยายามจัดกลุ่มพนักงานสอบสวนให้พนักงานสอบสวนแยกออกจากตำรวจทั่วไป เช่น ต้องมีในประกาศรับรองอาชีพ มีเงินเดือนแยกไปแทนที่จะยึดโยงเป็นเป็นเนื้อเดียวกัน (เป็น ร.ต.ต. และจบหลักสูตร ๔ ปี หรืออบรมโรงเรียนนายร้อยตำรวจก็เรียนรู้ได้ครอบคลุมแล้ว)

๒. เมื่อพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ มิได้บังคับว่าทุกตำแหน่งที่เป็นพนักงานสอบสวนต้องปรับเข้าสู่ระบบนี้ และศาลปกครองก็มิได้มีคำสั่งให้ต้องปรับทุกตำแหน่ง เพียงแต่ให้ปฏิบัติตามกฎหมาย ก็คือให้ทำการวิเคราะห์ให้แล้วเสร็จตามกำหนด

ข้าพเจ้ามีความเห็นว่า หลักเกณฑ์ที่จะต้องยึดถือในการวิเคราะห์ครั้งนี้ คือ หลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ คือ ตำแหน่งโดยอยู่ส่วนราชการใดต้องขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของ ก.ตร. ที่กำหนด ซึ่ง ก.ตร. มีอำนาจตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่ต้องพิจารณาจากปริมาณงานและคุณภาพงาน รวมทั้งความมีประสิทธิภาพและการประหยัด อีกทั้งปัจจุบัน ตร. อยู่ภายใต้กรอบการปฏิบัติตามแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒-๒๕๕๕ ที่ออกตามพระราชบัญญัติพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งตามยุทธศาสตร์ที่ ๔ ของแผนดังกล่าวกำหนดให้หน่วยงานยุติธรรม ปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพระบบงาน นำวิธีบริหารจัดการคดีมาใช้ พัฒนาระบบการสืบสวนสอบสวน ฯลฯ โดยในแผนนี้มีข้อมูลสำหรับหน่วยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องสำหรับ ตร. พบว่ามีการแจ้งเหตุอาชญากรรม ที่เกิดขึ้นต่อตำรวจเพียง ๓๕.๖% และในคดีที่รับแจ้งนี้ ตำรวจมีผลการจับกุม คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ ๔๒.๒๒% คดีชีวิตร่างกายและเพศ ๔๘.๖๐% คดีอุกฉกรรจ์สะเทือนขวัญ ๔๕.๕๔% ของคดีที่รับแจ้ง ซึ่งเมื่อเรามาพิจารณาถึงการตั้งไม่ฟ้องและยกฟ้องอีก จะเห็นว่าคดีเกิดขึ้นจริง ๑๐๐ คดี จะมีผู้ถูกลงโทษไม่ถึง ๑๐ คดี แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของพนักงานสอบสวนในปัจจุบันว่ามีเพียงใด ผลที่ปรากฏขณะนี้เห็นว่าผลการวิจัยประชาชนในระดับรากหญ้าเห็นว่าตำรวจยังมีปัญหาที่ต้องแก้ไข คือ การจับกุมคนร้ายที่เกิดขึ้นกับคนรากหญ้า ดังที่ปรากฏตามสื่อ จะเห็นว่าคดีที่เกิดขึ้นมากมายและทำลายพนักงานสอบสวนว่าจะจับกุมได้หรือไม่ นอกจากนี้ในปัจจุบันพฤติกรรมในคดีจะแตกต่างจากคดีเมื่อประมาณ ๒๐-๓๐ ปีที่แล้วอย่างมาก อาชญากรรมเครือข่ายมีมากขึ้น ซึ่ง ตร. กำหนดไว้ถึง ๑๓ ประเภท มีการขึ้นบัญชีผู้มีพฤติกรรมว่าเป็นผู้กระทำความผิดของแต่ละสถานีตำรวจเกือบ ๑๐๐ ราย สถานีตำรวจมี ๑๔,๐๐๐ กว่าแห่ง จึงมีผู้มีพฤติกรรมมากกว่า ๑๔๐,๐๐๐ ราย เกือบเท่ากับโทษเด็ดขาดในคุกทั้งหมด ยังไม่ผู้ใดรับผิดชอบทำการสอบสวนพนักงานสอบสวนก็จะรอผลจากฝ่ายสืบสวนอ้างว่าไม่หน้าที่ ฝ่ายสืบก็มีจำนวนน้อยกว่ามากจะเพิ่มกำลังพลก็คิดมติ กรม. ปี พ.ศ. ๒๕๔๑ จำเป็นต้องมีการบริหารคดีในการสอบสวนเพื่อจับกุมผู้มีพฤติกรรมเหล่านี้ เพราะปัจจุบันการจะกุมจะต้องทำบันทึกการสืบสวนสอบสวนก่อน เพื่อประกอบการขออนุมัติออกหมายจับ

แต่การพัฒนากระบวนการสอบสวนของตำรวจไทย กลับมุ่งให้พนักงานสอบสวนทำงานน้อยลง ระบบตำแหน่งก็ไม่ตรงกับทฤษฎีการบริหารงานบุคคลที่เป็นฝ่ายปฏิบัติการจะต้องมีระบบตำแหน่งที่เอื้อต่อการวางแผน การมอบหมายงาน การควบคุมการรายงานการเงิน การบริหารคดี การพิจารณาความดีความชอบ การเลื่อนตำแหน่งหรือการส่งลงโทษ เพื่อระดมพนักงานสอบสวนมาสู้กับอาชญากรที่เป็นเครือข่าย กลับมุ่งไปสู่ตำแหน่งทางวิชาการที่มีอิสระต่างคนต่างทำงาน กำกับดูแลกันแบบหลวมๆ โดยขออธิบายความผิดพลาดที่สะสมมาตลอด คือ เดิมผู้มีฐานะเป็นพนักงานสอบสวนจะดำรงตำแหน่งรองสารวัตรหรือสารวัตรสืบสวนสอบสวนพร้อมผู้ที่สมบุรณ์แบบ ทั้งก่อนและหลังรับแจ้ง เพราะในบางคดีก็ไม่มีผู้แจ้ง ต่อมา พ.ศ. ๒๕๒๘ ได้กำหนดตำแหน่งและหน้าที่การงานในสถานีตำรวจใหม่ มุ่งแก้ปัญหาพนักงานสอบสวนมีปริมาณงานล้นมือ ผลการวิเคราะห์แทนที่จะเพิ่มจำนวนพนักงานสอบสวนทั้งรองสารวัตรและสารวัตร ให้เหมาะสมกับปริมาณงาน แต่กลับไปใช้วิธีการลดงานในตำแหน่ง โดยตัดหน้าที่สืบสวนออกแต่เอาคดีจรรยาบรรณแล้วเรียกตำแหน่งใหม่ว่ารองสารวัตรหรือสารวัตรสอบสวนอย่างเดียว “กำหนดว่าการสอบสวนที่ต้องทำหลังเกิดเหตุเป็นการสืบสวนหลังเกิดเหตุ” แล้วยกงานส่วนนี้ไปให้ฝ่ายสืบสวนทำแทน พนักงานสอบสวนดำรงตำแหน่งรองสารวัตรหรือสารวัตรสอบสวน กลับมานั่งงานเอกสาร คือ การทำบันทึกคำให้การ และทำรายงานการสอบสวน จนมีคำพูดล้อเลียนกันว่าทำงานเหมือนเสมียนพิมพ์ดีด (แทนที่จะเพิ่มพนักงานพิมพ์ดีด) กำหนดให้ใช้หลักเกณฑ์ ๗๐ ล้านวนต่อปี หารคดีรวมของสถานีในรอบปี เป็นจำนวนตำแหน่งพนักงานสอบสวน บางสถานีมีตำแหน่งรองสารวัตรสอบสวนเพิ่มขึ้นเกือบ ๑๐๐% แต่ความผิดพลาดประการที่สอง คือ ไม่เพิ่มจำนวนตำแหน่งสารวัตรสอบสวน จนกระทั่งถึง พ.ศ. ๒๕๓๘ ปัญหาจึงปรากฏให้เห็น คือ รองสารวัตรสอบสวนทำงานมาแล้ว ๑๕ ปี เลื่อนเป็นสารวัตรไม่ได้ รองสารวัตรพากันขอย้ายออกจากงานสอบสวนมากมาย แทนที่ ตร. จะเพิ่มสารวัตรและรอง ผกก. ให้ได้สัดส่วนใช้หลักบริการในเรื่องความต่างของช่วงการบังคับบัญชา (Span of control) กลับไปเปลี่ยนแปลงระบบตำแหน่งเป็นตำแหน่งเลื่อนไหล (ตำแหน่งวิชาการ) ไปถึงสารวัตรและรอง ผกก. โดยใช้เลขตำแหน่งเดิม ในที่สุดก็เกิดปัญหากำลังพลแออัดตรงรองผู้กำกับการ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๗ อีกครั้งหนึ่ง จึงใช้โอกาสในขณะร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ระบุในกฎหมายให้เปิดเพดานให้เลื่อนถึงรอง ผกก. ได้ แต่ ตร. เห็นว่ามีปัญหาแน่หากปรับตามบทบัญญัติดังกล่าว โดยคิดว่าจะต้องปรับทั้งหมดหาทางออกไม่ได้ก็เลยทำเฉยเมยจนกระทั่งถูกศาลปกครองสั่งให้ดำเนินการตามกฎหมาย ระบบตำแหน่งในสถานีตำรวจไม่อาจใช้ตำแหน่งทางวิชาการ (ผู้สอน) ได้เลย ประสิทธิภาพงานจะตกต่ำอย่างรุนแรงและกระทบถึงความปลอดภัยของสังคม

ข้อเสนอแนะ

เมื่อพิจารณาโดยรอบคอบแล้ว ในสถานีดำรวจและแผนกที่ต้องเผชิญกับปัญหาอาชญากรรมโดยตรง มีคดีที่สถานีต้องบริหารเองมากมาย จำเป็นต้องเลือกกระบบตำแหน่งและโครงสร้างที่จำเป็น คือ จะต้องเป็นแผนกและประจำแผนก (โดยมีสถานีเป็นหน่วยระดับกอง) ให้สามารถบริหารงาน คือ การบริหารคดีได้อย่างมีประสิทธิภาพ ระดมพนักงานสอบสวนสู้กับอาชญากรรมที่เป็นเครือข่าย และมีปริมาณงานที่รออยู่มากมาย ระบบตำแหน่งจำเป็นต้องเป็นระบบขั้นยศแบบเดิมเพื่อจะได้มี สว. คอยวางแผน มอบงานที่มงาน การเงิน กำกับดูแลสั่งการให้ความคิดความชอบลงโทษ เสนอแนะแต่งตั้ง หากใช้ระบบตำแหน่งแบบวิชาการทุกสถานีตำรวจ งานจะยิ่งล้มเหลวและหากนำมาใช้แล้วก็ต้องปล่อยให้เลื่อนไหลไปเป็น พ.ต.อ.พิเศษ เกือบหมดในเวลาอันใกล้ ขอย้ายออกก็ไม่ได้เพราะยศที่สูงตำแหน่งก็ต้องปรับลด หากกักไม่ให้เลื่อนเร็วเงินเดือนก็จะตันเนื่องจากขึ้นเงินเดือนในแต่ละชั้นยศของตำรวจจัดไว้เป็นระบบขั้นยศ คือ มีขึ้นเงินเดือนในแต่ละยศไม่มาก แตกต่างจากระบบตำแหน่งทางวิชาการที่มีขึ้นเงินเดือนของแต่ละตำแหน่งมากขึ้น (อาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์) มีเพดานเงินเดือนขึ้นสูงไม่แตกต่างกันมากนัก ไม่เลื่อนตำแหน่งทางวิชาการแต่เงินเดือนก็เลื่อนต่อไปได้เรื่อย เกษียณตรงผู้ช่วยศาสตราจารย์ก็มีเงินให้เลื่อนได้ไม่เกิดปัญหา

๑. กำหนดให้งานสอบสวนเป็นงานหลักของตำรวจ ผู้ใดจะเลื่อนตำแหน่งในสถานีดำรวจต้องมีประสบการณ์ในงานสอบสวนตามระยะเวลาที่กำหนด (มีแนวทางแล้ว)

๒. กำหนดตำแหน่งที่มีฐานะเป็นพนักงานสอบสวนในสถานีดำรวจและแผนกในหน่วยงานอื่น เช่น บช.ก. ฯลฯ ให้มีประสิทธิภาพสูงสุดเหมาะสมกับนโยบายและคุณภาพงานในปัจจุบันให้เป็นตำแหน่งสืบสวนสอบสวนทั้งรองสารวัตรและสารวัตรเป็นระบบขั้นยศเช่นเดียวกับตำรวจอื่นในสถานี ให้พนักงานสอบสวนมีหน้าที่ออกไปรวบรวมพยานหลักฐานด้วยฝ่ายสอบสวนเอง เพิ่มพนักงานพิมพ์คดีให้พนักงานสอบสวนเช่นเดียวกับศาลใช้ เพราะมีฉะนั้นแล้วน่าจะขัดต่อกฎหมายและจะไม่มีใครออกไปรวบรวมพยานหลักฐาน จะให้ฝ่ายสืบสวนทำก็ไม่มีกำลังพลเพียงพอ เนื่องจากยังขอเพิ่มไม่ได้ (นายตำรวจพนักงานสอบสวนมี ๖,๐๐๐ กว่าคน แต่ฝ่ายสืบสวนมีไม่ถึง ๑,๐๐๐ คน)

๓. กำหนดจำนวนตำแหน่งสารวัตรสืบสวนสอบสวน รองผู้กำกับสืบสวนสอบสวน ให้ได้สัดส่วน ๑ : ๔ ยกฐานะสถานีดำรวจเป็นผู้กำกับการเพิ่มขึ้นเป็นระยะๆ ปีละครั้ง เพื่อแก้ปัญหากำลังแออัดของรอง ผกก. ปัจจุบัน

๔. รอง สว.สส. มีหน้าที่สืบสวนก่อนเกิดเหตุ หลังเกิดเหตุให้เป็นผู้สนับสนุนพนักงานสอบสวนภายใต้การกำกับงานของพนักงานสอบสวน เน้นงานที่ต้องใช้กำลังหรือเวลามาก รวมทั้งคดีที่งดการสอบสวนแต่ยังไม่ขาดอายุความ

๕. ให้สารวัตรเป็นหัวหน้างานเป็นนักบริหารขั้นต้นของแผนก รองผู้กำกับเป็นผู้ช่วยของผู้กำกับ ใช้อำนาจของผู้กำกับและให้ผู้กำกับมีอำนาจมอบหมายงาน ทำให้เกิดเอกภาพในการทำงาน และสถานีตำรวจจะได้เป็นหน่วยงานที่เข้มแข็งขึ้น

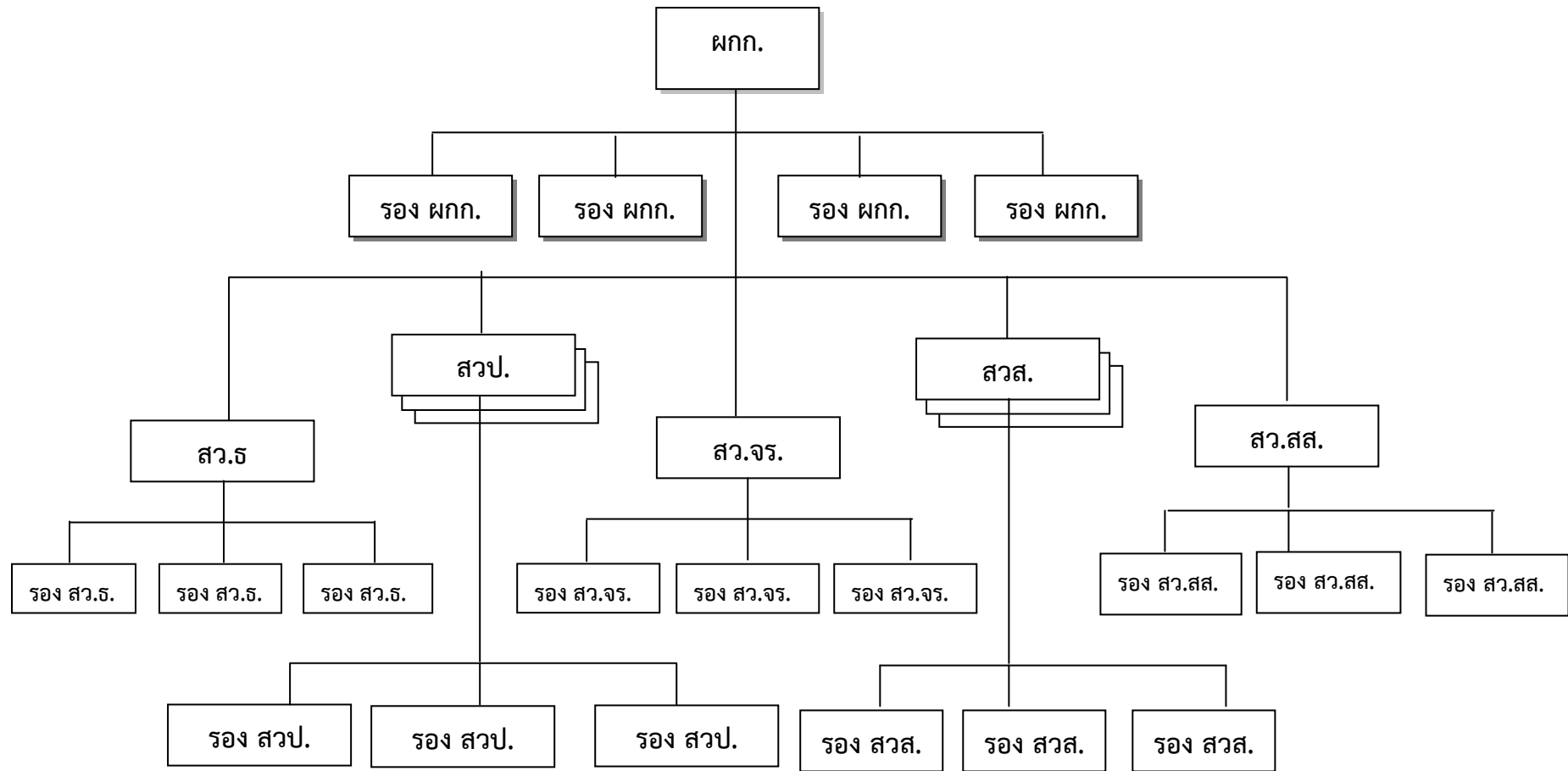
๖. สำรวจความต้องการของพนักงานสอบสวนที่ต้องการอยู่ในตำแหน่งวิชาการ (ผู้สอน) ประกอบกับพิจารณาว่าควรจะมีตำแหน่งประมาณเท่าใด แล้วกำหนดเป็นตำแหน่งพนักงานสอบสวน ควบตั้งแต่รองสารวัตรถึงรองผู้บังคับการ สังกัด บก. บช. สตช. และมีจำนวนไม่มากนักเพื่อหมุนเวียนกับตำแหน่งระบบชั้นยศได้ ไม่เกิดปัญหาในอนาคตดังเช่นปัจจุบัน แล้วแต่งตั้งพนักงานสอบสวน สบ.๑ – สบ.๔ ในปัจจุบันเข้าทั้งระบบชั้นยศและระบบทางวิชาการที่กำหนดใหม่ ขณะนี้ยังทำได้ หากหลังจากนี้จะปรับไม่ได้ก็แล้วเพราะตำแหน่งจะสูงเกิน

๗. ให้นำผลการวิเคราะห์ที่ศาลปกครองอ้างถึง ที่ผ่าน อนุ ก.ตร. แล้วมาศึกษาปรับใช้ตามความเหมาะสม หากกำหนดตำแหน่งครั้งนี้ผิดพลาดจะกลับมาสู่ระบบเดิมก็ไม่ได้ก็แล้ว จะส่งผลกระทบต่อกระบวนการยุติธรรม ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

๘. สถาบันส่งเสริมงานสอบสวนคิดหลักสูตรการอบรมพนักงานสอบสวนให้สามารถบริหารคดีและออกรวบรวมพยานหลักฐานให้ครบตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แล้วให้หน่วยฝึกอบรมของทุกกองบัญชาการไปอบรมเอง

.....

โครงสร้างสถานีตำรวจใหม่โดยสังเขป

พลตำรวจเอก วงกต มณีรินทร์

๑๒ กันยายน ๒๕๕๔